

Начало>Семейноправни въпроси и наследство>Наследяване>Адаптиране на вещни права

Адаптиране на вещни права

Испания

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Вещните права **се прехвърлят** в случай на смърт, ако носителят на тези права е починалият и ако тези права не са погасени с неговата смърт. Тези права включват право на собственост, сервитути (заедно с правата върху имуществото в полза на което има сервитути) и права на обезпечение (ипотеки заедно с обезпеченото вземане). Правото на плодopolзване обаче се погасява със смъртта на плодopolзвателя (член 513, алинея 1 от испанския граждански кодекс [*Código Civil*]).

Наследяването **може да породи** нови вещни права било по волята на починалия (e.g. завещателни разпоредения за учредяване на право на плодopolзване, ползване, обитаване или сервитут), било по силата на закона (плодopolзване по закон, т.е. плодopolзване, предоставено по силата на закона на съпруг при наследяване по завещание или по закон).

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Вписването не е задължително, т.е. законът не изисква то да се извърши, за да може да се придобие правото (освен в случая на ипотека). Тъй като обаче вписването в имуществения регистър предоставя защита на лицето, чието право е вписано, на практика носителят на правото обикновено подава искане за вписване на правото.

Основанията за наследяване включват завещанието, конституирането на правоприемник чрез договор, обявяването за наследник по закон или европейското удостоверение за наследство (член 14 от испанския ипотечен закон [*Ley Hipotecaria*]). Обаче по принцип дори такова основание да предоставя на дадено лице статут на наследник или заветник, не е възможно веднага да се извърши промяна във вписването на правата, които преди са били вписани на името на починалия. Разпределението на правата върху конкретни вещи от наследството трябва да се извърши със съгласието на всички наследници (и пред нотариус, за да може да бъде вписано). Ако не бъде постигнато съгласие между всички наследници, въпросът трябва да бъде уреден в съда.

Преди да се извърши делбата на наследството, даден наследник може само да поиска да бъде направено отбелязване в регистъра, че той има право върху конкретна вещь от наследството, за да бъдат информирани трети лица относно това.

По закон заветник придобива правото на собственост върху конкретна вещь от наследството в момента на смъртта на носителя на правото (член 882 от Гражданския кодекс), но заветникът не може самостоятелно да придобие владението на вещта (член 885 от Гражданския кодекс), освен ако не е бил упълномощен за това от починалия. Законът предоставя на заветника правото да поиска от наследника да му предаде конкретната вещь и именно това действие, предаването пред нотариус, може да бъде вписано. Ако наследникът откаже да предаде конкретна вещь, заветникът трябва да осъществи правото си по съдебен ред.

Съществуват изключения от делбата на наследство след смърт, напр. ако наследодателят е извършил делбата преди да почине или ако съществува само един-единствен наследник.

Преди да може да се извърши вписването, също така е необходимо да се подаде съответната декларация до данъчните органи с оглед заплащане на данъците по прехвърлянето.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Действието на вписването се изразява в това, че наследникът на дадено право на собственост се счита за негов законен носител, може да се разпоредя с него и се ползва от същата защита като своя праводател срещу евентуални трети лица приобретатели, които не са вписали своите права.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Член 61 от Закон 29/2015 относно международното правно сътрудничество гласи:

„1. Ако чуждестранно решение или чуждестранен автентичен акт предписват мерки или транспонират права, които не са признати съгласно испанското право, длъжностното лице по вписванията, доколкото е възможно, ги адаптира към мерки или права, които са определени или признати в испанското право и които имат сходно действие или преследват сходни цел или интереси, при условие че действието, произтичащо от тяхната адаптация, не надхвърля действието, което те биха имали в страната по произход. Преди извършването на вписването длъжностното лице по вписванията информира носителя на правото или адресата на мярката, за адаптацията, която трябва да се извърши.

2. Всяка заинтересовано лице може да оспори адаптацията на право или мярка пред съда.“

Последна актуализация: 12/08/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.